

דרך הבעש"ט

גיליון שבועי לקירוב לבבות ואהבת הבורא

ידיד ע"י עמותת דרך הבעש"ט ע"ר. 580660942

תפוצה: 13,000 עלונים

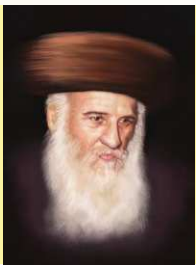
גיליון מס' 319 | כ"ב באייר התשפ"ג

פרשת בהר - בחוקות

זמני כניסה ויציאת שבת			
ר"ת	יציאה	כניסה	חיפה
20:45	20:11	18:59	תל אביב
20:42	20:10	19:07	ירושלים
20:45	20:08	18:51	באר שבע
20:43	20:09	19:08	

העלון מוקדש לעילוי נשמת יפה שיינדל בת קלמן ז"ל

מקדישים עלון ורואים ישועות
054-8424530

הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א
מייסד ה'דרך'

ליצירת קשר
054-8424530

בנק לאומי | סניף 856 | מ.ח. 5335809
ע"ש 'דרך הבעל' שם טוב

פרנסה בשפע

וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו... (כה, כ-כא)

לעמוד בדבר הזה.

הנה כיוון אחד ליישב את השאלה. אך אפשר ליישב את השאלה בכיוון שונה:

מטבע הדברים, כאשר לאדם יש שדה שבה הוא משקיע את כוחותיו, מטפל בה ודואג לה כל השנים ובהגיעה שנת השמיטה הוא מתגבר ושובת מעבודה, מפקיר את שדהו, עלולה להיכנס בו מחשבה 'אני צדיק אמיתי, מוסר נפש למען ה', ולחוש גאווה על כך שהוא שומר את השמיטה, וכך הוא שוכח מי עוזר לו לשמור את השמיטה ולהתגבר על הניסיון הזה.

אומרת לו התורה: יש לי בשבילך עבודה. תפעיל 'חיישן' שמגלה מחשבות של חוסר אמונה. שים לב אם במהלך השנה השביעית עולה לך המחשבה 'מה נאכל?' תתבונן אם יש לך הרהורים של 'מה יהיה', 'לא חבל על השדה שלי?' 'למה צריך את זה?' שים לב למחשבות העוברות בראשך ותבין שאתה לא כזה 'צדיק גדול' כמו שאתה מראה כלפי חוץ ויש לך מחשבות שלא כל כך מלאות באמונה, ותבין מזה שאם אחרי מחשבות כאלה אתה עדיין שומר בפועל את השמיטה כהלכתה - אלו רחמי שמים עליך.

יוצא אם כן, שהתורה מצפה משומר השמיטה שיגלה את המחשבות של 'מה נאכל' בראשו, כדי שייצל מגאותו; מבטיחה התורה שמי שיבחין ויגלה בעצמו את המחשבות החבויות האלו, ובזכותם יישאר בענווה ולא יתגאה בעובדה שהוא שומר שמיטה, יזכה שתבוא אליו ברכה - 'וציות את ברכתך'.

שבת שלום

התורה אומרת שאם תעלה השאלה אצל האדם 'מה נאכל בשנה השביעית', הקב"ה יצווה את ברכתו ויהיה שפע של אוכל. והדבר תמוה, הרי זו שאלה שמצביעה על חוסר אמונה וביטחון בה' שציווה לשבות בשנה השביעית ובוודאי ידאג שתהיה פרנסה בה. לכאורה היה צריך להיות שהברכה תבוא דווקא למי שלא שאל שאלות אלא הלך בתמימות עם ה'.

כותב ה'נועם אלימלך' בשם אחיו רבי זושא מאניפולי, שבעיקרון הברכה הייתה אמורה לבוא מאליה, כי פשוט שמי שמקיים את רצון ה', תבוא עליו ברכה ופרנסה בשפע. ומי ששואל שאלות ולא מאמין בה' בשלימות גורם להפסקת השפע. רק שהקב"ה מבטיח שאף על פי כן הוא ישפיע ברכה גם לאלה ששואלים הרבה שאלות.

לר' אשר פריינד זצ"ל היה תלמיד שהיה מנהל כולל של כמה עשרות אברכים. הכולל נקלע לקשיים כלכליים משמעותיים, ובצר לו פנה התלמיד לר' אשר לעזרה. שמע ר' אשר את הסיפור ופנה לתלמיד קרוב שהיה אצלו ושאל אותו אם יוכל לקחת את העול של החזקת הכולל על עצמו.

התלמיד עשה חשבון מהיר בראש וגילה שאם הוא יענה 'כן', הוא מכניס את עצמו לחובות של עשרות אלפי שקלים בחודש, ומיד הגיב ואמר 'מאיפה אני אביא סכום כזה כל חודש?'

אמר לו ר' אשר 'הפסדת!'; אם לא היית שואל והיית מקבל את זה על עצמך, בוודאי הייתה לך סייעתא דשמיא להשיג את הסכום הזה. אבל בגלל ששאלת ולא הלכת באמונה ובתמימות, הפסדת את הזכות, וכעת באמת לא תוכל

עצמאות - טוב או רע?

יהודי תלוי כל כולו ברחמי של השם. זהו היהודי בפרט ועם ישראל בכלל. כפי שאתה מבין כמה אתה תלוי ברחמי של השם - כך גם עם ישראל, 'אלה ברכו ואלה בסוסים'. לגויים אולי יש עצמאות מפני שיש להם רכב וסוסים וכך הם מסודרים, אך לנו יש את השם. 'ואנחנו בשם השם אלוקינו נזכיר' - אנו תלויים ברחמי הרבים של הקב"ה. אם הוא ירחם עליי - הרווחתי ואם לאו - הפסדתי, אין לי כלום.

נמחיש את הדברים, משמעות המילה עצמאות היא שאני עומד בכוחות עצמי וזוהי הגאווה בהתגשמותה. הרי ההבדל בין גאווה לענווה הוא שבגאווה אני אוהז שאני עצמאי, אני מסתדר לבד אפילו אם אתה אוהז שאתה יתוש, ברם יתוש עצמאי.

לעומת זאת, ענווה פירושה 'אני משה רבינו' - אך אלו הרחמים של השם. שאלו את החזון איש 'אתה גדול הדור?' הוא השיב שכן. זו גאווה? לא. אלא השם זיכה אותי - זו ענווה. לעומת זאת, עצמאות הינה גאווה.

יהי רצון שהקדוש ברוך הוא יזכה אותנו להיות תלויים אך ורק ברחמי, אמן כן יהי רצון.

אומר 'פרי הארץ' בפרשת קדושים, אם רצונך לדעת אם הינך הולך בדרך הנכונה, תבדוק אם אתה נהיה יותר ויותר מגושם בעיני עצמך - סימן שאתה מתקרב אל השם. אם אתה רואה שאתה נהיה יותר ויותר מקודש ומרום סימן שאתה מתרחק מבורא עולם.

לדוגמה, אם בילית בשבת בבית מלון והרגשת התעלות והתרוממות, מעין עולם הבא, תבדוק היטב כי אתה רחוק מהשם, אולם אם היית בשבת בבית מלון וגילית שאתה והדג שני חברים טובים, אני והוא הושיעה נא - סימן שאתה מתקדם. זהו הכיוון הנכון.

כיצד תדע אם התפללת נכון היום? אם יצאת יותר קטן מהתפילה, כלומר, באמצע התפילה נזכרת בפגם שפגמת לפני שבועיים 'רק עכשיו אני מבין מה עשיתי לפני שבועיים, זה היה פשע גרידא, בכל זאת לא הייתי צריך לדבר אליו בצורה כזו' לפתע אתה מקבל בהירות - סימן שאתה מתקדם.

האור של התפילה לימד אותך נקודה של שפלות בעצמך. יצאת שפל יותר מהתפילה הזו. אך אם יצאת מהתפילה הזו הבא סאלי הקדוש - אתה מסכן גדול.

צידה לדרך

ניתן לקבוע פגישה עם הרב לייעוץ בשלום בית וחינוך ילדים

להזמנת שיעורי תורה בשעות הבוקר 050-373-9010

אישיות, כוונות, מציאות, סליחות

הר סיני - עוצמה או ענווה?

אוכל לשבת...
 "אני מבינה, תכנת לבוא בלי לשלם?"
 "לא. תכנתי לבוא ושהשם ישלם."
 "מה??? כזו אמונה חזקה? וואו, זו פעם ראשונה שאני נתקלת בכזו אמונה! אני לוקחת את הזכות עלי לממן הוצאות לשבת לאיש כזה מאמין".
 הקופאית שילמה עבורי על כל המצרכים. השם ירחם, התנהגות כזו היא ממש חילול השם, זו הפקרות לשמה. אנשים מדלגים על ההר ומיד קופצים לסיני. הם איבדו את הנורמליות. זו לא אמונה. אמונה פירושה לחיות נורמלי, להתנהל בהגיון ושם למצוא את השם, ולא ללכת כמו עפיפון לסופר בלי כסף.

אין סומכים על הנס

בזמן מלחמת ששת הימים, הירדנים ירו ברחובות וכדורים התעופפו באוויר על ידי צלפים. היה יהודי אחד שהסתובב ברחובות חופשי ואנשים העירו לו לשמור על עצמו ולא להסתובב כך ברחובות. הוא ענה להם שלכל כדור יש כתובת... סיפור זה לא נשכח. והוא אמר "זו לא הדרך שלנו, אנחנו לא מתנהגים כך. קודם כל תהיה נורמלי, תעשה מה שמקובל, תתנהג כמו בן אדם, אין סומכים על הנס. לא מסתובבים ברחוב בשעת סכנה, אנשים איבדו את השפיות בשם האמונה".
 ומפה אני רוצה ברשותכם להביא דוגמא על שלום בית.

איזוהי אישה כשרה?

בחורה צעירה לפני חתונתה הלכה למדריכת כלות שהדריכה אותה כך: "את רוצה הצלחה בחיים? את רוצה עושר עם בעלך היקר? בואי תשמעי יסוד חשוב, איזוהי אישה כשרה? העושה רצון בעלה. ככל שתבטלי יותר ותכופי את עצמך - כך תזכי לאושר והצלחה".
 הבחורה התמימה שינתה את השיעור חזר ושוב וברוך השם יצאה לדרך.
 לאחר החתונה, הזוג הטרי נכנס הביתה. הבחור התיישב בסלון בזמן שאשתו הייתה בחדר. לפתע, היא שומעת צעקה "שולה! איפה כוס התה שלי?"
 "נכון, סליחה, אני מגישה לך אותה מיד".
 היא רצה למטבח להכין לו כוס תה והגישה לו. אומר לה הבעל היקר: "תגידי, את נורמלית? את לא מבינה שכשאומרים לך להגיש כוס תה זה כולל גם עוגה בצד? כל דבר צריך לומר לך את לא יכולה לחשוב בהגיון?"
 הבחורה הגישה לו גם עוגה וישיבה לצידו. הבעל אומר לה: "מה את יושבת ליד? תראי איך הרצפה נראית, במקום להסתכל עלי כמו עציץ קומי ותשטפי כבד!"
 "אוי, נכון, איך אתה רואה כל דבר", היא ענתה לו, ומיד לקחה דלי ומגב והחלה להעביד ניגוב והברקה. היא חוזרת לבעלה ואומרת לו בחיך: "בעלי היקר, גם כוס תה, גם עוגה וגם כל הבית מבריק. מה דעתך?"
 "דעתי שאת נודניקית. למה את מפריעה לי באמצע הלימוד?"
 "סליחה, לא ראיתי, צודק".
 כעבור שנתיים, חברתה ששומעת את שיעורי "דרך הבעש"ט" פגשה אותה בגינה וראתה אותה יושבת לבד עם עיניים אדומות ונפוחות מבכי...
 היא שאלה "מה נשמע? מה קרה לך? למה את בוכה?"
 והיא ענתה "אני ממש סובלת מבעלי. אני עושה עבורו הכל. אני שוטפת את הבית, מגהצת, מבשלת, נייר טישו הוא לא מזיז, הכל אני עושה והוא קורא לי 'קרחיה', אני לא יכולה לחיות כך יותר".
 הבחורה, ששומעת את השיעורים, התקשרה אלי וסיפרה לי את הסיפור ואני הזדעזעתי. הייתי צריך לעבד על איפוק ולא להתפרץ.
 הכלה התקשרה אלי ואמרת לה: "את לא אשמה שקיבלת כזו הדרכה, אך כך מתנהלים? תחשבי מעט. בעלך צועק איפה התה שלו ואת הולכת להכין לו? הוא פונה אלייך בצורה כל כך מבוזה ואת מציינת לו? סליחה, אבל את לא שפחה שלו?"
 היא שאלה "הרב, מה הייתי אמורה לעשות?"
 אמרתי לה "כשבבעלך פונה אלייך ושואל איפה התה

שיסבירו את מהות היסוד.
 ב"ה זכיתי למסור שיעורים באחת המדרשות. ערב אחד, אחת מבתות המדרשה הביאה לי הזמנה לחתונה, "הרב, שבו הבא אני מתחתנת בע"ה ונגור בצפון, לכן לצערי לא אגיע יותר לשיעורים". כעבור חצי שנה, באותה מדרשה, ניגשה אליי אותה בחורה: "הרב זוכר אותי? לפני חצי שנה נתתי לך הזמנה לחתונה ואמרת לי שגור בצפון, אך רציתי לספר לך שהתגרשתי". שאלתי "אחרי חצי שנה? מה קרה? הוא היה אלי?"
 והיא ענתה "לא הרב, הוא לא היה אלי, גרוע מכך, לאחר שבע הברכות היינו בבית כמה ימים ופתאום הוא נעלם. צלצלתי אליו אך אין קול ואין עונה, הוא ניתק את הטלפון. התקשרתי לאמו, אבל אף אחד לא יודע איפה הוא. כעבור שלושה שבועות, ביום בהיר, הוא פותח את דלת הבית ואומר 'שלום'.
 אמרתי לו 'שלום, איפה היית?'
 "מה זה משנה איפה היית?"
 "אני אשתך, ואני רוצה לדעת לאן נעלמת שלושה שבועות. איפה היית?"
 "הייתי במירון".
 "מה עשית במירון?"
 "מה זה משנה?"
 "אני רוצה לדעת מה היה לך במירון".
 "התפללתי".

"אתה לא יכול להודיע לי את פשוט נעלם? אני אוויר בעיניך? למה אתה לא משתף אותי?"
 "לאישה אין את הזכות להתערב בבעלה בעבודת ה'!"
 עברו כמה ימים והבעל היקר שוב נעלם, משאיר אותה ללא אוכל, המקרר ריק, ובכל רגע נתון שהוא נמצא בבית היא לא יודעת אם הוא ישאר או יעלם, ואם כן, לכמה זמן. הבחור נעלם לה שלוש פעמים עד שהיא אמרה "די!" והחליטה שהיא מתגרשת. ממש כואב הלב.
 שאלתי אותה: "למה התחתנת איתו?"
 והיא אמרה "הרב, התלהבתי מהאופן שבו הוא בירך 'שהכל נהיה בדברך'. מעולם לא ראיתי כזו ברכה, חשבתי לעצמי שהלואי וברכות אלו יהיו בביתי. לאחר מכן הוא לקח את הרגל וברך שוב מילה במילה, ואפילו שהוא סיים את כל הצלחת לבד ולא הציע לי לא לשתות ולא לאכול הייתי מהופנטת ממנו".
 סליחה גברת, אבל דילגת על השלב הראשון וקפצת ישר לסיני. התלהבת מהאמונה, מהסיפורים ומהברכות, אך קודם עליך לבדוק אם יש לך פה "הר". את רואה שהוא אפילו לא מציע לך לאכול ולשתות. קודם כל, דרך ארץ. "דרך ארץ קדמה לתורה" -
 תתנהג באופן נורמלי, תהיה בעל מידות טובות, תהיה מנומס ולאחר מכן תעבוד על אמונה, ענווה וביטול.

לא הולכים לקניות ללא כסף

השבוע פגשתי חבר, ששומע הרצאות מפי רב גדול על "אורחות האמונה". הרב דרש ואמר: "שבת מתקרבת ואתם עורכים קניות לשבת, אני מבקש מכם להשאיר את הארנקים בבית וללכת בלי שקל לסופר, אלא רק עם אמונה שהשם ישלם את הקניה". הוא ממשיך ומספר "הרב, זה עובד, רואים תוצאות בשטח. אחד מתלמידי השיעור, שאינו עובד לפרנסתו, אלא כל היום יושב בבית ומורה את הזמן, ערך קניות לשבת על קידוש השם. הוא העמיס עגלה שלמה מלאה בכל טוב, נעמד ליד הקופה והעביר את כל מצרכיו. אומרת לו הקופאית: 'אדוני, 585 שקלים בבקשה. איך אתה משלם?'
 הוא ענה לה: 'אני לא משלם!'
 "מה זאת אומרת 'אתה לא משלם'? מה אתה רוצה לעשות?"
 "אני לא משלם, אין לי כסף".
 "אדוני, אם אין לך כסף מדוע ערכת קניות והעמסת עגלה שלמה? קח את המצרכים ותחזיר אותם למקום בבקשה".
 "אבל אם אני אחזיר אותם למקום לא יהיה לי

מעמד הר סיני הינו המעמד הגדול ביותר שהיה אי פעם בהיסטוריה בו הקב"ה התגלה והוריד את התורה לעם ישראל. שאלתנו היא, מדוע קוראים למעמד הזה "מעמד הר סיני" ולא "מעמד קבלת התורה"? הר סיני הוא רק המקום בו היה המעמד, אך מה העיקר? קבלת התורה! לכן, לעניות דעתי, היה צריך לקרוא לאירוע הזה "מעמד קבלת התורה".
 ברצוני לפתוח ולומר שיסוד של "דרך הבעש"ט" אינו וורט על הפרשה, אלא דרך וכלים לעבודת השם שבזכותם ניתן לחיות חיים רגועים ושלווים יותר.
 את היסוד לפרשנות אומר ר' יהודה אריה ליב אלטר זצוק"ל, ה'שפת אמת'. ר' יהודה ליב מביא מדרש מדוע הקב"ה נתן את התורה דווקא על הר סיני. הרי לא חסרים הרים מרשימים יותר כמו הר תבור, הר חרמון, הר הבשן וכדומה... אך כתוב במדרש שהקב"ה רצה ללמדנו שאין הוא משרה את שכנינו אלא על מי שדעתו שפלה עליו כמו הר סיני. בורא עולם חיפש מקום נמוך לשרות בו את שכנינו על מנת שנלמד מכך שהקב"ה משרה את שכנינו על מי שדעתו נמוכה ולא על מי שמגביה את עצמו, כך אומר המדרש.
 שואל ה'שפת אמת' שאלה מצוינות, אם הקב"ה רצה ללמדנו שהוא משרה את שכנינו על מי שהוא נמוך - אזי מדוע הוא חיפש הר? להיפך, הקב"ה היה צריך לבחור בבקעה, הרי היא מקום נמוך. ואם יורשה לי, אני מציע את ים המלח - המקום הכי נמוך בעולם.

עוצמת ההר ונמיכות סיני

עונה ה'שפת אמת' כי לא שייך להיות 'סיני' אם לא היית לפני כן 'הר'. ראשית כל, תהיה 'הר' ולאחר מכן תהיה 'סיני'. **סיני הינו סמל הענווה**, תהיה נמוך. אולם מתי אומרים לאדם להיות נמוך? לא מיד בהתחלה, אלא קודם עליו להיות הר ורק אחרי היותו הר הוא יכול להפוך לסיני.
הר מסמל עוצמה, אדם עוצמתי פירושו אדם שכל כולו עשייה, יוזמה, רצון. כלומר "הר" במובנו החיובי. זהו השלב הראשון - ראשית, תתפקד כראוי ואחרי כן אפשר יהיה לדבר על "סיני".
 לדוגמא, הבעל שוכב במיטה בזמן שאשתו קמה בבוקר, מעירה את הילדים, מארגנת אותם, מכינה להם כריכים, לוקחת אותם למוסדות ומשם הולכת לעבודה, ובעלה עדיין ישן... וכך כל יום, היא קמה, מארגנת את הילדים, הולכת לעבודה, חוזרת ושואלת את בעלה "מה קורה, לא חבל?" והוא משיב "מה את רוצה? את לא מבינה שהאדם כולו? אנחנו 'ואנוכי תולעת ולא איש'". האם יש פה קמצוץ של ענווה? לא! אין פה טיפת ענווה, אלא עצלות והפקרות.
 ברם, אם נראה אדם משכים קום בבוקר, מעיר את הילדים, שם אותם במוסדות הלימודים, הולך לעבודה, נח בצהריים חצי שעה, לומד כולל, מתפלל, חוזר הביתה ודואג לילדים למקלחות, משכיבים לישון, אוכל ארוחת ערב עם אשתו ולפני שהוא נרדם אתה אומר לו "חכה, חכה רגע, כיצד אתה מספיק כל כך הרבה? אתה כה פעיל ואנרגטי...". והוא יענה "מחילה, זה לא אני! אלו הרחמים של השם עליי". יש פה כיוון של ענווה? בטח! למה יש פה ענווה? כי קודם כל הוא היה "הר". ראית? אדם נורמלי, תקני, מתנהל נכון, עושה כנדרש בבית ומחוצה לו, ובשלב הבא ניתן לדבר עמו על סיני: "זה לא אני, אלא הרחמים של השם!" אמונה היא השלב הבא. אמונה לא בנויה על "עפיפונים", אלא על נורמליות.

אל תדלג על ההר

זו הסיבה לכך שהתורה ניתנה על הר סיני. "הר" - כי הר מסמל את העשייה, הפעילות והעוצמה שאתה אמור להפגין, ו"סיני" מסמל את הענווה - ההכרה שהשם פועל דרכך.
 זהו יסוד כל כך חשוב כי אנשים קופצים ישר לאמונה - להתבטלות וענווה, ומדלגים על השלב הראשון של ההר.
 אני רוצה לשתף אתכם ברשותכם בכמה חוויות

הנכם מוזמנים לשמוח ולהתחזק כל שבוע

אל תתפלאו שהכל חשונה לטובה!
 החיבור היומי לשיעורי דרך הבעש"ט
 העמיד כבר רבבות על הרגליים!!!

דחסי! חיזוק יומי קצר: 03-3090-990

הקו המלא: 03-3090-900
 סרטון יומי: 058-3139000

הבנים פינת אהבת ציון,
 אבן יהודה בשעה 20:45
 בית הכנסת "פועלי צדק"
 יום רביעי | לגברים ולנשים

מנשה צאלח 8 רמלה
 בשעת 20:45
 בית הכנסת 'הקראון'
 יום חמישי | לגברים ולנשים

מנחם בגין 24 פתח תקווה
 בשעה 22:00
 בית הכנסת תהילות השם
 יום חמישי | לגברים ולנשים

טכורש 6 בני ברק
 בשעה 18:00
 בית הכנסת אחוזת מרדכי
 יום שלישי | לגברים לבד

מלצ"ט 41 פולת בורוכוב
 בשעה 21:00
 בית הכנסת נחלת אבות
 יום שלישי | לגברים ולנשים

כאבים עם רחמים

למערכת דרך הבעש"ט שלום וברכה,

ראשית, ברצוני להודות לכם על כל פועלכם בזיכוי הרבים, יישר כח גדול.

הסיפור שלי התחיל בדלקת אוזניים חריפה שתקפה אותי פתאום ביום בהיר לפני כניסת השבת וללא כל התראה מוקדמת.

אפילו לרכוש תרופה לא היה ביכולתי מאחר והשבת נכנסה. הרגשתי שהקדוש ברוך הוא ממש דחק אותי לפניה שאבין כמה אני חסר אוניס בלעדיו והדרך היחידה שנשארה לי היא רק... לצעוק אליו.

איני יודע אם מישו מהקוראים חלה אי פעם בכזו דלקת, אך אני יכול לק לתאר לכם שמדובר בכאבים עזים וסבל בל יתואר. הכאב היה קשה ממש עד כדי כך שפשוט בכיתי מרוב כאב. אציין עוד, שבאותה שבת הייתי אמור לקרוא בתורה, לחון וגם למסור שיעור בבית הכנסת, אולם מרוב כאבים לא ישנתי ולו חצי לילה ולא היה לי שמץ של מושג כיצד אעשה זאת.

התפללתי לבורא עולם ללא הפסק מתוך הכאב הנורא שיזכה אותי ללמוד מכאב האוזניים שכך אלמד את צער גלות השכינה כתוצאה מהפגמים שפגמתי.

והישועה לא אחרה להגיע, למחרת בבוקר כשקראו לי בבית הכנסת לעלות כחון לפתע נרגעו הכאבים ויכולתי להתפלל וכך גם בקריאת ספר התורה לא הרגשתי שום כאב כלל עד שסיימתי לקרואו. אך מיד לאחר הקריאה חזרו הכאבים כאילו מישוה אומר להם מתי לבוא וללכת.

ועל זו הדרך, בזמן שהייתי צריך למסור שיעור שוב התפללתי להשם שיזכה אותי ללמוד מהכאב את צער גלות השכינה, ושוב נרגעו לי הכאבים ולאורך כל השיעור לא הרגשתי מאומה.

ברגע שהשיעור הסתיים - חזרו הכאבים.

ועל כך אמרו חז"ל "נאמנים ייסורים" נאמנים למי שאומרים להם לבוא - הם באים וכשאומרים להם להיעלם - הם נעלמים.

זכות "דרך הבעל שם טוב" זכיתי לראות את ההשגחה הפרטית של השם עליי בכל צעד ושעל שגם כשהשם שולח כאבים הם מגיעים עם רחמים גדולים מאחר ולא הייתי מושבת כל השבת.

תודה לבורא עולם שזיכה אותי ברחמי המרובים להתוודע לדרך כזו נפלאה ומתוקה. שבת שלום

תגובות על הדרך

באורזא שבת קודש נסענו מארצות ארצות הכותה, ופכנ סלון תלוי אפסד וכוכה. בדרך, היה צרפא סאך ופתאום הצרפא נעלם. כנו פאחוק סיפר לנו: "אמא, את יודעת איה הצרפא הפסטיק? כי אמרתי להפסיק: "הפסיק, בבקשה שאני אפסד מאך ולא מארצות", ובדיק כשאמרתי את זה, הפסטיק הצרפא!!!

ילד צועק לאביו מחדרו: "אבא, כוס פטל". והאב הולך בשם האהבה להביא לו פטל. הרסת את הבן שלך, אתה מלמד אותו שאתה פועל שלו והוא ינצל אותך. כך לא מבקשים מאף אחד וכל שכן לא מאבא. "אבא, אפשר בבקשה לקבל כוס פטל?" והאב עונה לו: "למה לא? בשמחה". רגע, זה עדיין לא נגמר, "אתה לא חושב שאתה צריך להגיד תודה לאבא?" כשאתה מוותר על הגבולות האלו - זו לא ענווה או הכנעה, אלא הפקרות. אתה מתחנך את בנך לדבר כך גם לאחרים ובעתיד לבוא - לאשתו. זהו הר סיני!

העוצמה של רבקה

אליעזר, עבד אברהם, מבקש מרבקה אמנו "השקיני נא מעט מים מכדך", ורבקה, ילדה קטנה, רצה הלך חזור "שתה וגם לגמליך" אשאב. אומר אליעזר לעצמו "זו האישה ליצחק". אליעזר נותן לה טבעות, נזמים ותכשיטים. בהמשך, התורה מספרת שאליעזר נכנס לביתו של לבן ובתואל ומספר להם את הסיפור, "ויאמרו, נקרא לנערה ונשאל את פיה". כלומר, הם אומרים "סליחה, בוא נשאל את הנערה" - ואז "ויקראו לרבקה ויאמרו לה התלכי עם האיש הזה? ותאמר אלך", אומר רש"י במקום "אפילו אם אינכם מסכימים". תמוה בעיניי, מדוע התורה מספרת לנו שהם שאלו את רבקה לדעתה והיא קבעה "אני אלך גם אם אתם לא רוצים". אתם יודעים מה התורה מלמדת אותנו? אני חושב שהתשובה היא ממש מפתה! אני אישית לא הייתי כל כך מתפעל מרבקה, הוא מבקש מהילדה להשקותו מים והיא מתחילה לרוץ ולהביא לו מים. אולי היא ילדה שעושה כל מה שמבקשים ממנה על מנת לרצות את האחר? בכל זאת, ישנם אנשים שעושים ופועלים, אך לא מתוך חסד, אלא מפני שיש להם אופי חלש. הם כל הזמן מנסים לרצות את החברה כי הם אנשים חלשים... לכן מי אמר שרבקה עשתה חסד? אולי היא בחורה ללא עמוד שדרה? לכן בהמשך התורה מספרת שרבקה קבעה עובדה שהיא תלך עם אליעזר אפילו אם משפחתה אינה רוצה.

אתם יודעים מה כתוב כאן? אתם יודעים מי היה לבן? הרמאי הכי גדול שיש ובתואל היה רוצח, ורבקה בעצם לא שאלה אותם וכאן התורה חושפת בפנינו את אישיותה העוצמתית. ולכן, כאמור לעיל, רבקה עשתה חסד עם אליעזר ולא מפני שהיא בעלת אופי חלש. מי שאינו יודע לומר "לא" אזי ה"כן" שלו לא שווה מאומה. אתם מבינים מה זו פרשת "בהר"? אני חייב לציין בפניכם שזו שיחה מאד יסודית וחשובה לחיים. ראשית דבר, תהיה אדם נורמלי - פעיל, מפרגן, אומר מילים טובות, עוזר בבית ואחרי כן תדבר על ענווה.

"בדרך הבעש"ט" לא הולכים לסופר בלי כסף, אלא שמים ארנקים בכיסים כי אנחנו נורמלים, וברגע שאתה נורמלי מכאן תזכה להגיע לשלב הענווה. יהי רצון שנזכה כולנו ללכת בדרך האמת, אמן כן יהי רצון.

שבת שלום.

את צריכה לענות לו 'מה אמרת? לא שמעתי, תחזור בבקשה'. 'איפה התה שלי?' 'מה אמרת?' 'את לא שומעת?' 'לא! אלי לא מדברים ככה! אלי מדברים יפה: שולה, אפשר בבקשה לקבל כוס תה? וכשהוא יבקש ממך יפה תעני לו 'כן, בשמחה, ביקשת יפה לכן תקבלי'". נעלה מדרגה, "כשהוא יגיד 'שולה, אפשר בבקשה לקבל גם חתיכת עוגה?' את תעני 'למה לא, בשמחה'. הבחור אכל עוגה ושתה תה, את רואה אותו לובש את החליפה והולך לכיוון הדלת. תגידי לו 'מוטי, שכחת משהו'. הוא ישאל 'מה שכחת?' ברכה אחרונה?"

'לא מוטי, שכחת משהו אחר יותר חשוב... קיבלת כוס תה ועוגה? היה טעים? אני חושבת שמגיעה לי תודה. סליחה, אבל אני לא שפחה'. היא הייתה בהלם: 'הרב, אני יכולה להגיד לו לא לצעוק עליי? אני יכולה לומר לו שאני רוצה שהוא יגיד לי 'תודה?'". אמרת לה "מה זאת אומרת? בהחלט! את לא יכולה, אלא את חייבת. ראשית, תהיי אישה חזקה, רצינית, נורמלית. היודעת מה היא רוצה מעצמה, מנהלת בית. 'אשת חיל מי ימצא' - ולא אשת סמרטוט מי ימצא".

דרך אגב, אישה המאפשרת שיבוז אותה - בסוף לא יעריכו אותה. ברגע שבעל קולט שיש לאשתו מסר, שפונים אליה בכבוד, שהיא רוצה לשמוע "תודה" - הוא רק יעריך אותה יותר ויותר. קודם כל תהיי אישה ואחר כך כשרה. "דרך הבעש"ט" מלמדת שבבית אין הוראות. אתה לא מפקד או בוס, אלא חבר.

החינוך הנכון לילדים

אתם יודעים שחינוך ילדים בנוי על יסודות **אהבה וגבולות**. ילד שגדל בבית ללא אהבה - מפתח חסכים רגשיים. אהבה היא הבסיס, וכשאני מדבר על אהבה אני לא מתכוון לשקולידים וצעצועים. ילד צריך לשמוע אהבה במילים: "בני היקר, אני אוהב אותך". כשהוא בא הביתה אתה מחייך אליו: "אני שמח שהגעת ותביא חיביק ונשיקה". בפרט בדורנו.

ר' אשר אמר ששואת הגוף נגמרה לפני שישים שנה ועכשיו מתחילה תקופה של שואה בנפש. אנשים הולכים לטיפולנים כי כולם צריכים חיזוקים, כולנו חלשים בנפש בין גברים ובין נשים, וכל שכן ילדינו.

ילד אמנם צריך חום ואהבה אך גם גבולות. כשילדך חוזר הביתה מאחר בלילה ואתה אומר לו: "הנה הנשמה שלי הגיעה, בוא לקבל מאבא נשיקה" - אין פה גבולות. הילד שלך מגיע באחת עשרה בלילה ומגיעה לו נשיקה? ועד שהוא מתקלח ואוכל ארוחת ערב יוצא שהוא הולך לישון בשעה אחת בלילה. למחרת הוא לא הצליח לקום ללימודים והוריו שותקים, "לא נורא, אנחנו אוהבים אותך".

ילד הגדל רק עם חום ואהבה וללא גבולות יגדל להיות סורר.

ראשית, תהיה "הר" בחינוך הילדים - חום ואהבה כראוי ולאחר מכן תציב גבולות! סיפר לי חבר שבתו בת השבע ניגשה אליו בוכה בטענה שאחיה היכה אותה. האב הבטיח לה שהוא יטפל בזה. הילדה אמרה לאביה: "הרגע אתה ניגש אלינו" אביה ענה לה: "אמרת לאבך 'הרגע'? אני לא מעניש את אחיך, לאבא לא אומרים 'הרגע'!"

יש ללמד את הילדים לדבר לאמא ואבא בכבוד.

מטפלת רגשית

עפ"י דרך הבעל שם טוב

052-5732470

"ואלה יעמדו על הברכה"

"זכות העלון מוקדשת באהבה ובהערכה רבה לשותפים הנאמנים ומפיצי העלון וב"ב זכות הבעש"ט ור' אשר תג עליהם אכ"ר"

לרפואת הויה בת עידית | להצלחת נהוראי בן מוריה | הצלחת לימוד התורה של שמעון בן פועה וכל משפחת אזולאי בבני חיי ומזוני. להצלחת משי כהן, משי לוי אברהם, משי תמם, שי בן רחל | לע"נ עידו אליהו בן אורנה ורמי בן אגניה | לעילוי נשמת שלום בן חנה, פרידה בת מסעודה, אורה, שושנה ויעקב בני פרידה, ציון בן בוליסה, ויקטוריה בת פרידה, משה, יצחק, פרידה וסופיה בני ויקטוריה, שגית בת בלה, כלנית בת פורטונה מזל, רות בת נעמה, לע"נ ניסים סימו בן עליזה ולע"נ ציפורה שרה בת יחיאל מאיר לע"נ אסתר בת שבה לע"נ חנה בת אסתר מלול, מפרט בת רחל | לע"נ פרוספר מסעוד בן סעדה

צער גלות השכינה

מיומנה של יהודיה:
הלכתי בארץ לאורכה ולרוחבה, פגשתי אחים משפחה.
חלקם הגיעו מהדרום, חלקם הגיעו מהצפון.
גם מערב ומזרח היו שם.
כולנו הגענו אחרי שנים של נדודים וגלויות,
הגענו לארץ המובטחת לבנות ולהיבנות,
אנחנו מגיעים בכל הצבעים, שחור לבן ואפילו צהובים
יש בינינו הכל גבוהים ונמוכים, היעקר שאנחנו אחים!
לחלקנו יש זקן ופאות, לחלקנו יש סנדלים וגופיות
ישראל, לוי וכהן מכל הסגנונות
עם ישראל יפה כל כך.... נשמות!
השטן עמד מנגד וכולו קינאה
איך הוא יגרום למהפכה במדינה?
הוא ניגש לכל אח ולחש לו מונולוג
הוא הערבה ואתה האתרוג!
ואז בארץ היהודים התחילה מלחמת אחים,
זה מצביע על זה ומאשים!
אתה ערבה!
אתה בלי טעם וריח!
בגללך אין לנו: שלום, בית מקדש ותקציב.
אתה חרש!?! מדוע אתה לא מקשיב?
אחד כועס על השני עד רצון לאלמוות
ואחד כופה על השני רצון בלי סבלנות.
ומסביב רוקד השטן ושמוח עד העננים
ורוקדים אתו (השם ישמור) 70 הזאבים,
ולא משנה מי ניצח,
איזה אתרוג מהודר אתה!!!
כשתגיע לשבת בסוכה יהיה חסר לך ערבה.
המלאך הממונה יסרב לקבל את סוכתך.
כי צריך ארבעה מינים ולא משנה צדיקותך,
וכשתרצה להקריב קטורת בבית המקדש
תחפש ותחפש ולא תמצא את חלבנה!
ואם חסר אחד הסממנים? אתה חייב מיתה!
וכשתגיע להגדה ותחפש את ארבעת הבנים
תגלה שהרשע ארז את הערבה ועבר מעבר להרים!
ובינינו, יהודי יקר, הגיע זמן לתשובה.
אם אתה אווז שאתרוג אתה
סימן שאתה הוא הערבה!
אולי ד'! אולי מספיק! אולי נבין ונקלוט:
אין כאן סוג אחד של יהודי, אלא יש ארבעה סגנונות
תרצה שלום, תרדוף אותו בכל הנשמה
אהבת חינם! זוכרים????? זאת המשמיה!
אל תתנו לשטן לבלבל אותנו בבקשה
אין להגיע לקו הסיום בלי הערבה!!!!
אין לקרוא את ההגדה בלי הרשע!!!!
ואין להקריב קטורת בלי החלבנה!!!!
ואל תאחז שאתה לא אחד מבין השלושה.
האם אתם חברים שלי?
האם תסכימו להקשיב לקולי?
צער השכינה הוא קשה מנשא
את הבכי שלה (קורע הלב) אני שומעת בלילות.
תקום האמא שתסכים לריב בין ילדיה? לריב בין אחים?

שבת שלום

אמרי פי

קטעים נבחרים מיומנו של הרב

תכלית התפילה

התפילה נקראת "עבודה" ולכאורה מה כל כך קשה לבקש את צרכיו ולשטוח את כאביו, וכי מי לא רוצה ישועות?
אלא, התפילה ענינה שאדם יקלוט את אפסיותו ותלותו המוחלטת בה', כנגד טבע האדם, שרצונו להרגיש גדול שבגדולים, וזו עבודה קשה שבמקדש.
לכן, יש לקחת נקודה אחת ולהתמקד בה, "אחת שאלתי מאת ה'" (תהלים כ"ז ד').
וגילה הבעל שם טוב שזו נקודת השפלות והענווה, וממנה זוכים לכל המעלות כולן.

כוחם של צדיקים

הלימוד בספרי צדיקים מקשר את האדם עם אותן נשמות הצדיקים שחיברו אותם ספרים. והם עומדים בשבילו בתפילה, להגן עליו מכל רע ולהצליחו בכל מעשיו.

"ויעקב נסע סוכותה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סוכות על כן קרא שם המקום סוכות" (בראשית ל"ג י"ז).

וצריך ביאור, הרי לעצמו עשה בית, ואם כן היה צריך לקרוא למקום על שם הבית שעשה לעצמו, ועוד קשה, מה הפירוש "על כן קרא למקום", היה לו לומר "ויקרא למקום". ויש לומר, שצדיק נמדד עד כמה הוא מגלה אכפתיות לדברים הקטנים, ושם גם מוצא את ה', בבחינת "ומלכותו בכל משלה" (תהלים ק"ג י"ט). וזהו שיעקב קרא למקום על שם הסוכות של המקנה, להראות את הדאגה והאכפתיות הגדולה לבריות השפלות ולנקודות הקטנות. ועל אותו עניין כשמשנה רבינו רדף אחרי הטלה.

עשה לך רב

צריך שיהיה רב לבית, ולא רק בשביל שיתן עצה והדרכה למצבי ספק, אלא בעיקר לדרבן להמשך עליה וצמיחה בתורה ועבודה ה', כי כשלא עולים, ממילא יורדים, "אין לך עשב שאין לו מלאך שמכה על קדקודו ואומר לו גדל", (בראשית רבה י, ו').

תהילים על פי "דרך הבעש"ט"

פרק ז' פסוק ב'

השם אלקי בך חסיתי והושעני מכל רדפי וְהַצִּילֵנִי.

"ה' אלוקי" - השם - מידת הרחמים, אלוקי - מידת הדין. בורא עולם, אתה גם מרחם עלי, אבל יחד עם זאת לא מוותר לי וכשאני עושה עבירות מיד אתה שולח לי נקודת כאב כדי לעורר אותי לפשפש במעשי ולעשות תשובה. והשילוב הזה של דין ורחמים בהנהגת ה' אלי, מביא אותי למצב של

"בך חסיתי" - להיות תמיד נשען ודבוק בה'.

"הושעני מכל רודפי והצילני" - באמצעות הנהגת ה' שמשלבת אצלי גם רחמים וגם דין, הנני מגיע להכרת התלות בה'. וכשאני ניצל מגאווותו - הריני זוכה שה' יצילני ויושיעני מכל אויביו.

פסוק ג'

פֶּן יִטְרֹף כְּאַרְיֵה נַפְשִׁי פֶּרֶק וְאֵין מְצִיל.

"פֶּן יִטְרֹף כְּאַרְיֵה נַפְשִׁי" - הצדיק חי תמיד את הסכנה מהטבעים והמידות שלו ולא סומך על עצמו וכוחותיו ומפחד מהם כמו שמפחד מאריה וזה נקרא "לחיות את הסכנה".

"פֶּרֶק וְאֵין מְצִיל" - התחלת הנפילה באה בעקבות היצר שמפרק ומפריד את האדם מבוראו וכך האדם נעזב בידי הטבע ואין מי שיצילו.

אין חפץ ה' כי אם במי שמזכה את הבריות (ה"חסד לאברהם")
הפץ את העלונים וזכה את הרבים

105 לחודש = 25 עלונים לכל שבת | 129 לחודש = 50 עלונים לכל שבת

להצטרפות: 058-313-9000 | 054-8424-530

